

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202426
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5718202426.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: G. M., nar. XX.XX.XXXX a Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matka T. M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Z. č. XXX/X, zastúpená JUDr. Petrom Celecom, advokátom so sídlom M., M. a otec T. B. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Z. č. XXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 9P/143/2018-45 zo dňa 26. júla 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 9P/143/2018-45 zo dňa 26. júla 2018
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením uložil otcovi povinnosť platiť výživné pre maloletú G. vo výške 100,00 Eur mesačne a pre maloletého Z. vo výške 100,00 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol (výrok II.). Súd poučil rodičov, že sú oprávnení podať vo veci starostlivosti o maloleté deti G. M., nar. XX.XX.XXXX a Z. M., nar. XX.XX.XXXX, návrh na začatie konania vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na Okresný súd Martin. Ak návrh na začatie konania vo veci samej nebude podaný, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené. Ak návrh na začatie konania vo veci samej podaný bude, neodkladné opatrenie bude trvať až do rozhodnutia vo veci samej (výrok III.). Ak návrh na začatie konania vo veci samej nebude podaný, neodkladné opatrenie platí na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode vedené pod sp.zn. č. 6P/51/2018 (výrok IV.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka podala dňa 06.07.2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala určiť výživné pre maloleté deti na sumu 150,00 Eur mesačne na každé dieťa zvlášť z dôvodu, že otec niekoľko mesiacov udržuje mimomanželský vzťah s inou partnerkou, s ktorou trávi čoraz viac času, v spoločnej domácnosti sa zdržiava minimálne. Prakticky všetok čas deti trávia spolu s matkou, ktorá sa o ne stará. Na výživu maloletých detí otec prispel matke naposledy v mesiaci máj, a to na dve deti spolu 100,00 Eur. Od toho času otec na výživu detí neprispieva.

3. Pri rozhodovaní o dôvodnosti neodkladného opatrenia súd riešil otázku potreby bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí. Vychádzal pritom z tvrdení matky, z predložených listinných dôkazov a preukázanej skutočnosti, že na okresnom súde sa vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, pričom toto konanie je vedené pod sp.zn. 6P/51/2018. Z potvrdenia spoločnosti Eudent, s.r.o. súd zistil, že matkin čistý priemerný mesačný príjem v období od januára 2018 do apríla 2018 bol vo výške 849,00 Eur. Otec pracuje v spoločnosti O. banka,

a.s. a v období od januára 2018 do mája 2018 bol jeho priemerný mesačný vymeriavací základ vo výške 2.119,00 Eur.

4. Okresný súd citujúc ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 329 ods. 1, 2 CSP predbežne rozhodol o povinnosti otca platiť výživné na maloleté deti, a to rešpektujúc citované ust. § 366 CMP. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb maloletých detí, a nie je rozhodujúce, že povinný rodič je schopný platiť prípadne vyššiu sumu výživného. Súd mal za to, že suma určená neodkladným opatrením vo výške 100,00 Eur mesačne na každé dieťa je primeraná vzhľadom na pokrytie nevyhnutných výdavkov na výživu maloletých detí a príjem otca. Súd mal na zreteli záujem maloletých detí, uspokojovanie všetkých životných potrieb detí zo strany obidvoch rodičov s poukazom na zákonné ustanovenie, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť.

5. Pokiaľ matka žiadala určiť neodkladným opatrením výživné vo výške po 150,00 Eur na každé dieťa, súd túto navrhovanú výšku nepovažoval za nevyhnutné výživné, a preto vo zvyšnej časti návrh matky zamietol.

6. V nadväznosti na ust. § 360 ods. 2 CMP poučil účastníkov o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej, t.j. konanie vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom. V prípade, že návrh na začatie konania vo veci samej nebude podaný, neodkladné opatrenie platí na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, ktoré je vedené na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 6P/51/2018, a to v súlade s ust. § 333 CSP.

7. Vychádzajúc z charakteru neodkladného opatrenia ako procesného inštitútu, ktorého účelom je bezodkladne upraviť pomery účastníkov, súd zdôraznil, že po dokazovaní vo veci samej bude možné uložiť povinnosť platiť výživné v takej výške, ktorá bude zodpovedať odôvodneným potrebám detí, schopnostiam a možnostiam povinného rodiča a vykonanému dokazovaniu. Vykonanie rozsiahleho dokazovania, resp. dokazovania v potrebnom rozsahu bolo by v rozpore s účelom neodkladného opatrenia.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletých detí, ktorý žiadal uznesenie okresného súdu zrušiť, nakoľko rozhodnutie súdu bolo vydané bez možnosti otca vyjadriť sa k predmetnému konaniu z jeho strany a súd rozhodol len na základe skreslených vyjadrení matky a taktiež súd nebol oboznámený s jeho súčasnými príjmami a výdavkami. Zároveň spolu s odvolaním požiadal súd o začatie konania vo veci samej. Dal do pozornosti, že znížil sa jeho plat od začiatku roka o viac ako 50 % z dôvodu zmeny odmeňovania v zamestnaní. Bol mu síce zvýšený základný plat z 1.300,00 Eur na 1.400,00 Eur, ale zmenou systému odmeňovania už nie je možné získať odmeny, ktoré mu boli priznávané za rok 2017 každý mesiac vo výškach, ako to uvádzala matka. Z tohto dôvodu klesol jeho príjem z 2.700,00 Eur v januári na sumu 1.021,00 Eur v júni. V júli mal vyšší príjem len z dôvodu, že čerpal dovolenku a príjem bol vypočítaný z minulého obdobia a z ošatného. Z dôvodu zlej rodinnej situácie musel sa odsťahovať z vlastného rodinného domu a nájsť si podnájom. Nájomné činí mesačne sumu 490,00 Eur. Matka spolu s deťmi ostala bývať v jeho rodinnom dome, ale neprispieva žiadnou čiastkou na prevádzku domu, t.j. voda, elektrina, plyn. Tieto náklady musí stále platiť sám a dosahujú výšku 195,00 Eur. S matkou dieťaťa vlastní chatu, kde sú platené preddavky na elektrinu vo výške 35,00 Eur a na týchto nákladoch sa taktiež matka nepodieľa žiadnym spôsobom. Celkové mesačné výdavky tak dosahujú sumu 720,00 Eur. V rámci vyjadrenia pred kolíznym opatrovníkom uvádzal, že má záujem o striedavú starostlivosť. Taktiež by sa rád stretával so svojimi deťmi, t.č. deti nemôže vidieť viac ako tri dni v týždni. Pokiaľ sú však deti s ním, stará sa o ne spolu so svojou partnerkou. Ďalšie výdavky predstavujú nákupy osobných vecí pre deti, keďže matka detí odsťahovala všetko šatstvo a osobné veci detí. K odvolaniu pripojil kópiu nájomnej zmluvy zo dňa 20. apríla 2018, kópie výplatných pásov a výpis z účtu O. banky.

9. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu dala do pozornosti, že otec skutočnosť o zmene spôsobu odmeňovania nijako nepreukázal. Je pozoruhodné, že príjem otca poklesol práve v čase, kedy došlo k rozchodu manželov. Matka uviedla, že otec dňa 11.06.2018 zrušil termínovaný účet vedený na svoje

meno a previedol prostriedky vo výške 5.106,40 USD. Z uvedeného mala matka za to, že otec sa iba účelovo vyhýba plneniu vyživovacej povinnosti. Taktiež nie je pravdou, že otec sa musel odsťahovať z vlastnej nehnuteľnosti, pretože zo spoločnej domácnosti odišiel dobrovoľne. Nie je tiež pravdou, že náklady na rodinný dom znáša výhradne otec, pretože v nehnuteľnosti bývajú okrem matky a maloletých detí aj rodičia otca, t.j. náklady na rodinný dom sa parciálne delia a sú výrazne nižšie. Matka žiadala uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. K vyjadreniu pripojila kópiu výpisu z účtu, ktorým dokladovala uzavretie účtu otca so súčasným výberom finančných prostriedkov v sume 5.106,65 USD.

10. Otec na vyjadrenie matky reagoval podaním doručeným súdu dňa 13.09.2018, v ktorom uviedol, že jeho príjem klesol z dôvodu zmeny odmeňovania, ktorá sa prejavila až po troch mesiacoch, nakoľko variabilné zložky sa vyplácajú s dvojmesačným oneskorením. Náklady na vlastnú nehnuteľnosť znášal len sám, čo dokladoval výpisom z účtu, ktorý doručil k odvolaniu. Matka nikdy neplatila náklady na nehnuteľnosť ani počas manželstva a rodičia sa na nákladoch nepodieľajú, pretože má voči nim povinnosť sa o nich postarať. Tvrdenie, že nová partnerka je jeho podriadená, nie je pravdou a tiež dal do pozornosti, že nie je možné, aby mohol vplývať na spôsob odmeňovania svojich podriadených. Spôsob odmeňovania je presne daný podľa odmeňovacieho systému schváleného vedením banky, nie riaditeľom pobočky.

11. Matka na vyjadrenie otca písomne nereagovala, výzvu na vyjadrenie prevzal právny zástupca matky dňa 19.09.2018.

12. Kolízny opatrovník na odvolanie otca, ani vyjadrenia rodičov písomne nereagoval.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a toto rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

15. K dôvodom odvolania treba zdôrazniť, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

16. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

17. Rozsah výživného v neodkladnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného.

18. V štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia zisťuje súd len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Samotný zákon obmedzuje rozsah určeného výživného len na nevyhnutnú mieru, ktorá vo vzťahu k rodičovi dieťaťa znamená jeho zaviazanie len na úhradu základných potrieb oprávnenej osoby - maloletého Z. a maloletej G.. V konaní

neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na určenie výšky vyživovacej povinnosti v takom rozsahu, ako to požadovala matka vo svojom návrhu. Odvolací súd mal za to, že pre zabezpečenie základnej výživy maloletých detí postačuje uloženie povinnosti otcovi platiť výživné vo výške určenej rozhodnutím okresného súdu, t.j. pre maloletú G. vo výške 100,00 Eur mesačne a pre maloletého Z. vo výške 100,00 Eur mesačne. Aktuálne rodičia spolu nežijú, otec maloletých detí po nezhodách odišiel zo spoločnej domácnosti. Každodennú bezprostrednú starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka. Matka pracuje ako skladník a jej príjem dosahuje sumu 926,10 Eur mesačne. Otec pracuje ako riaditeľ pobočky O. banky, a.s. v M. s priemerný mesačným zárobkom v sume 1.726,00 Eur. Otec v odvolaní neosvedčil skutočnosť, že došlo k zmene jeho odmeňovania, poklesu jeho príjmov. Súd pri rozhodovaní o výške výživného mal na zreteli predovšetkým záujem maloletých detí, uspokojovanie základných životných potrieb zo strany obidvoch rodičov s poukazom na zákonné ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Okresný súd správne pri svojom rozhodovaní zohľadnil majetkovú situáciu a pomery na strane otca, ktorý má dostatočne vysoký pravidelný príjem z pracovného pomeru, nie je zaťažovaný žiadnymi úvermi, je vlastníkom rodinného domu, nemá ďalšie vyživovacie povinnosti, a teda možno konštatovať, že majetkové pomery otca umožňujú platiť súdom stanovené výživné. V prípade podania návrhu vo veci samej o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, resp. v rámci konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, bude súd podrobne skúmať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, z ktorých bude vychádzať pri určení výživného rodičovi, ktorému nebudú deti zverené do starostlivosti.

19. V štádiu konania o neodkladnom opatrení mohol súd hodnotiť tvrdené skutočnosti len na základe osvedčených skutočností, ktoré sa javili ako pravdepodobné. Nebol tu priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania, keďže by to poprelo logiku a podstatu neodkladného opatrenia ako rýchleho nástroja na úpravu právnych pomerov účastníkov konania. Predbežná ingerencia súdu do právnych vzťahov účastníkov bola prípustná v záujme uspokojovania základných životných potrieb maloletých detí zo strany obidvoch rodičov. Na tomto mieste zároveň krajský súd pripomína, že je nevyhnutné, aby rodičia hľadali aj po zániku ich partnerského zväzku spôsoby komunikácie slúžiace predovšetkým na prospech ich detí a nesledovali len svoje osobné záujmy.

20. Záverom odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej, v ktorom môžu byť vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie tvrdených skutočností.

21. S prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.